

eller under Forhandlingerne, som fandt Sted i Udvalget, af hvilket jeg havde den Ære at være Medlem, blive i mindste Maade bestrevede. Det var saa meget mindre nødvendigt at have en saadan nøagtig Oplysning den Gang, som der, som sagt, kun var Spørgsmaal om Gjennemsnitsbeløbet, og de Udgifter, som gik over paa Statskassen, som en Følge af Skattefremdragningsloven, navnlig Udgifterne for Dommerkornet, idet Mindste ikke i de første Aar, kunde opføres som et i ethvert Aar aldeles constant eller fast Beløb, men maa være et variabelt Beløb; thi jeg kan ikke troe Andet, da der ikke er nogen Lovregel for, paa hvilken Maade de enkelte Retsbetjente, som nu befinde sig i Embede, skulde vederlægges for Dommerkornet, end at de maae være berettigede til at faae det Quantum Korn, som de skulle have i Dommerkorn, betalte i Penge, efter hvert Aars Capitalstax, eller hvad der kan ansees for at være Gjennemsnitsprisen. Jeg troer ikke, at man med Billighed kan forlange af dem, at de skulle gaae ind paa en fast Afslutningssum for deres Embedstid, men jeg troer, at dersom dette Tilbud fra Statskassen bliver staaende og Retsbetjentenes Lønningsmaade vedbliver som hidtil, at der efter Vacanee bør sættes en fast Sum til de paagjældende Embeder i Bederlag for Dommerkornet; thi det er unødt meget uønskeligt, at Statskassen veed til hvilken Sum dens Udgifter opløbe. Men jeg troer, at naar det er antaget, at de Retsbetjente, som forblive i deres Embede, vedblive at oppebære Bederlaget for Dommerkornet, da maa de ogsaa, naar de forlange det, være berettigede til at faae i Bederlag et lige Beløb med hvad Kornet i det enkelte Aar kunde være værd. Men det er klart nok, at ved et Bederlag, som skal beregnes efter Kornprisen, kan der ikke tales om en uforanderlig Sum for hvert enkelt Aar. Der har derimod ved Skattefremdragningsagen kun været Spørgsmaal om, hvad der kunde ansees som en almindelig Gjennemsnitssum, og som saadan vil jeg troe, selv efter hvad Udvalgets Betænkning indeholder, at man ikke kan sige, at 15,000 Rbd. er altfor lidet. Saalænge man ikke har opgjort, hvilken bestemt Bederlagssum der skal udredes til Retsbetjentene for Finantsåret 1851/52, kan

man være udsat for, naar der sættes en bestemt Sum i Finantsloven, hvad jo er nødvendigt, at den da ikke vil være tilstrækkelig til at bestrejde disse Udgifter med, men jeg antager ogsaa, at Regjeringen maa være fuldt berettiget til i dette som i mange andre Tilfælde, hvor ikke alle Udgifterne kunde udredes med den bestemte Sum, da at begjære den suppleret. Jeg kan ikke troe, at det i et saadant Tilfælde skulde være rigtigt, eller at Regjeringen vilde tænke paa at afsnappe den enkelte Private, med hvem den staaer i Mellemregningsforhold, noget af det, der tilkommer ham, men det maa være Regjeringens Sag at skaffe Summen suppleret til det Beløb, som der kan behøves til at ordne Sagen med.

Raben: Naar man ikke vil indrømme eller tilstaae, at Statskassen skal give det Bidrag, hvorom her er Tale, til de enkelte Politimestre i Landdistricterne, som ligge udenfor Kjøbenhavn, saa troer jeg sandelig, at man ikke har taget tilbørligen Hensyn til de særdeles Forhold, som finde Sted paa disse Landjurisdictioner. Det er os Alle bekjendt, at der strømmer til Kjøbenhavn fra hele Landet en Masse Bagabonder og Forbrydere, især af det Slags, som forbryde sig mod Tyvslovgivningen; disse tage deres Ophold i Kjøbenhavn, men de forsømme derfor ingenlunde at gjøre sig deres Forretninger frugtbringende i de Districter, som ere her i Nærheden, og derfor ere Beboerne, der boe et Par Mile fra Kjøbenhavn og i Nærheden deraf, meget stærkt foruleiliggede og bebyrdede med disse Mennecker, især hele Sommeren. Det kjøbenhavnske Politifoster særdeles meget, og, saavidt jeg veed, er det ogsaa et meget godt Politifoster; men disse Penge vilde tildeels være spildte, naar ikke Politiet i Kjøbenhavn finder fornøden Hjælp og Assistance i de Districter, som ligge lige udenfor Byen; jeg troer altsaa, at det ikke vilde lede til Besparselser, naar man vilde sætte de Politibetjente og Politimestre, som boe i Nærheden af Kjøbenhavn, ud af Stand til at virke til, at disse Forbrydere, som jeg egentlig vil kalde kjøbenhavnske Forbrydere, derved at de have deres Hovedopholdssted i Kjøbenhavn, kunne blive grebne og straffede. Dertil kommer, at Landdistricterne, som ogsaa